

אוסף ריש"

דורי ריגוט צעריריך ומיט ווילט וו. מclin סטמאנדס גוזס מלן
 מרכז קרלון דכל נדרה סטם ווילט ווילט: אַפְרָעָה וְאַפְרָעָה
 אהם צויען טראומל מאַנְצָן פּֿאָן. לְסִינְיוֹן צָבֵן וּמְכֻלְּתָן
 קְסָס וְכְמַיְגָן מְכֻלְּתָן: מְסִיעָה יְהָה לְגַזְעָה אַלְגָּזָה. נְקַרְעַת תְּנוּהָה
 לְיִצְחָק בְּרַבְּנָלֶן, וְאַבְּרַבְּנָלֶן, וְאַבְּרַבְּנָלֶן.

וקמת ועלית אלא
ארצות מגן דכתיב
אם ה' ^ו לא יאמר עוד
ת בני ישראל מארץ
זר העלה והאשר הביא
מארץ ^ט צפון ומכל
שם מאי אירא דתני
ל-ץ ישראל מסיע לעה
אלעוז לא עלה עוז
כוסולח נקיה ועלה
תנן וכומפלג'ן בדרבי
עשאה כסולות נקיה
אלעוז איביעת אימא
לנגי מר סבר אפרוש
ו אסוקינו בשולמא
^ל כל ארצאות עיטה
העלום מידע ידיעינו
מא למאן דאמר עלו
ננה שם ימים שלשה
אן דאמר העלים הא
כהני לוי וישראל:
ה המשוררים והשוערים
י: חלי מגן ^ט דתני
ה בני הקוץ בני ברזיל
ס אלה בקשו כתובם
ישתא להם אשר לא
ואמר להם הרי אתם
אף באז ^ט נמי בקדשי
אכל בתרומה אותו
חוואה דמעיקרא אכל
יביעת אימא לעולם
כ כי מסקין מתרומה
לא אוכל והכתיב
שים בקדש הקדרשים
די דמייקרי קדר ולא
כל ור לא יאכל קדר
כ כי תהיה לאיש ור
גמורם מן הקדרשים
לא

תמכה מתקס חמל נמיהט דילימ
הטמו נלטוקיניסו מטרכומא נלקדיטיס
ומתקדיטיס לויופקון וולטה לפלא דלייע
חווקתמייסו נלי' זבקדו תמכ יומוקס
ולו' מגנאי'א:

איתמר אבי אמר עלו מאיליהם אלעוז דאמר רבוי אלעוז לא וועלה אבי לית ליה דרבוי אלעוז דכובל עלמא אית להו דרבוי אק אפרושינחו ומונפשיחו סליקו למאן דאמר עלו היינו דאמר לארין ישראל וארין ישראלי עי נהדי DIDUI לההוא דרא לדרא החינו דכתיב³ ואקbezם אל הנדר ואבינה בעם וככהנים ומבני לוי מזיד והורי נהדי דאויזהו בפיטול מגנן סליקו דכתיב⁴ יושבו הכהנים והנתנים בעריהם וכל ישראל ביני ר' יוסי אמר גדולה חזקה שנא' אשר לך מבנות ברזיל היגלען החמתיחשים ולא נמצאו יגואאל יאכלו מקדש הקדשים עד עמודים בחזוקתכם במוה הייהם אוכלים הנගול ולמן דאמר "מעלים לאסוקניהו שאני התם דרייע חוץ בתורה מדרבנן ולביסוף אכול בה השתא נמי בדרבנן אכול בה ליווחסין מודאורייטה מדרבנן לא ליליכא למיגור משום תרומה ממשום תרומה דאויריטה בר' ויואמר החרשתא להם אשר דהוא דלא יאכל הא כל מידי ולא מידי דמייקרי קדשים לא מידי היה בתרומת הקדשים לא

ו א ב מ"י פ"כ מס' ל' חיקוי
צילה סל' ד:
ז ג מ"י פ"ז מס' נ' מלחמות
בלגה:

מוסך תומספות

א. שירין שאבר כותב והורוס
שליהם נודע פסולם לכל וקהל
היה לנו ולכיא למיישח בהו,
ויעזב. י. ור' ר' הוזן

גמ' גודלה מוקה. כלומר
ראי לפסוך עליה. במבסם
המথיחסים. כתוב היה.
ההשתאות. הוא חניכה בן
חכלייה. ובולטמו רישולמי
ונמאם כל טעם שחרה משקה
למלך **בבירוי** וכוכבם לשחתה לך
נקראת **קראת**. עדר עמוד
הכהן. כלומר עד שיטרבור
דארום ותומס לא היה בבית
שני. בקשי **הגבול**. תרומה.
ווגאנאל. ווילטציגן **הבנהו**,
והינו חלין. ליטוחון. ונושא
כחן ווילט. וכןין שאותם
אוכלים בתהומה ישא כהן
בתם. ונכבה אשווא בת
חליל עלי **חוקרי**.
דשרוא כהנים אוכלים בקשי **אדים**
המקשח של אל מצען כתוב
ההעיקר ירושם כבש שמנון ברכות **רוח**.